

Javier Moliner, vice-alcalde de Castelló de la Plana, ha estat designat per Carlos Fabra l'aspirant a substituir-lo al capdavant de la diputació provincial.

El regal del padrí

Javier Moliner pren l'alternativa. Fer-vorós seguidor de la festa taurina –de què escriu cròniques a *El Mundo* i *¡Eh, toro!*–, aquest jove polític de 35 anys és l'aposta personal de Carlos Fabra amb vista a les eleccions municipals del 22 de maig del 2011, que determinaran la nova composició de la Diputació de Castelló. El president, que ho és des del 1995, abandona el càrrec.

Un semestre abans de posar punt final als 16 anys que haurà estat al capdavant de la corporació provincial, Fabra ha volgut deixar-ho tot ben lligat. Tal com va fer José María Aznar amb Mariano Rajoy o –tot i l'efecte bumerang– Eduardo Zaplana amb Francisco Camps, Fabra llega el poder en mans de Moliner, que acumula una trajectòria absolutament meteòrica.

Enginyer industrial, des que eixí de la universitat Jaume I de Castelló s'ha dedicat sobretot a la política. Malgrat això, va ser professor d'enginyeria elèctrica a la UJI mateix i té relació amb dues empreses de la capital de la Plana: una de familiar –Tramotor, de recanvis per a vehicles de transport i maquinària indus-

Carlos Fabra ha nomenat el successor que optarà a presidir la Diputació de Castelló a partir del 2011.

Javier Moliner, de 35 anys i de la seua confiança plena, ha estat l'escollit. En tracem el perfil.

trial– i una altra de més pròpia encara, Innova Consultores de Levante 2005, en aquest cas dedicada a la inspecció i a la concessió de visats de projectes industrials, per bé que amb un nivell de facturació modest.

En realitat, però, la seua ocupació primera i gairebé única ha estat, fins ara, el PP. Va afiliar-se a Noves Generacions

en complir la majoria d'edat, el 1993, i d'aleshores ençà no ha fet sinó pujar graons. Del 1995 al 2003 va integrar la direcció de la branca juvenil del partit a la província, càrrec que va simultaniejar amb el de vice-secretari general regional –del 1999 al 2002– i, des del 2001, amb el de membre de l'executiva local del PP de Castelló de la Plana. És el 2003, quan fa el salt a la primera línia de la direcció provincial, tot esdevenint secretari d'organització i, des del setembre del 2007, president adjunt, darrere del totpoderós Fabra, que a començament d'enguany va haver de retirar-se de l'activitat pública per problemes de salut.

La tasca de Moliner no s'ha circumscrit a la gestió interna del partit, en tot cas. De fet, és un home de la confiança plena d'Alberto Fabra, a qui assessorava des que tenia 25 anys i que és alcalde de Castelló de la Plana des del gener del 2005, moment en què Moliner passà a ocupar la regidoria d'Urbanisme que deixà vacant ell. Abans Moliner ja havia estat regidor de Trànsit i Llicències i tinent d'alcalde responsable dels serveis públics. En última instància, l'ascens a la direcció provincial del partit va anar acompanyat del seu nomenament com a vice-alcalde, càrrec que va assumir el desembre del 2008 i que encara ocupa. Com a tal, exerceix també les funcions de portaveu del grup municipal popular.

Comptat i debatut, els dos principals pilars del PP castellanenc –Carlos Fabra i Alberto Fabra– veien clar que Moliner havia de fer un paper clau al PP. Quant a la gestió institucional, sembla que tots dos han convingut que Moliner aspire a la Diputació i a la presidència del PP provincial, mentre Alberto Fabra pot tenir reservat un lloc important al Consell, bé com a vice-president –en cas que Camps continue–, bé com a cap de llista a la Generalitat, si els casos de presumpció de corrupció que assetgen el president obliguen a rellevar-lo. La secretària general del PP, Dolores de Cospedal, el té molt ben considerat, Alberto Fabra, al contrari que a Camps. La possible vacant a l'alcaldia l'ocuparia, segons una font municipal, Vicent Sales, que esdevindrà vice-alcalde i ha avantatjat qui semblava predestinada al càrrec, la regidora Marta Gallén, de caràcter massa enèrgic.

Arrels al Maestrat. Tot i que és nascut i viu a Castelló de la Plana, les arrels de Javier Moliner cal buscar-les a l'Alt Maestrat. Son pare és de Culla –600 habitants– i sa mare, de Benassal –de 1.300–, dues poblacions de muntanya separades per deu quilòmetres. Ambdues famílies s'han dedicat al comerç, sobretot l'avi matern, l'*abuelo Gargallo*, que tenia una botiga de roba i feia venda ambulant, pels masos. Fill únic, Javier Moliner parla català i és considerat, per tothom qui el coneix de Benassal, “una persona del carrer, propera, de caràcter discret i molt correcte”. Com l'oncle Rafael Rull, que fou fuster i primer alcalde democràtic –per la UCD– de Culla.

Casat amb una ex-regina de les festes de la Magdalena, és una amant de la ca-

cera major, que ha practicat a llocs com ara Sud-àfrica. El consistori de Castelló, de fet, va arribar a un acord per acollir un congrés sobre la matèria, i per edificar un museu d'animals dissecats, un projecte desestimat pel cost, massa elevat en temps de crisi, tal com van denunciar socialistes i Bloc, de l'oposició estant.

“No és mala persona”, comenta, precisament, un antic membre de la corporació, que alhora en destaca que “ha sabut no crear-se enemics”. En aquest sentit, explica que Moliner ha demostrat ser “competent”, malgrat la seua imatge “grisa”. “No era el relleu natural de Carlos –rebla– i ara haurà de tenir prou mà esquerra per a gestionar les subvencions que tan bé ha sabut repartir ell.”

Una font de l'oposició reconeix que Moliner té “bona oratòria, és jove, sap moure's, ja té experiència... Però fins i tot al si del PP ha sorprès la designació, perquè ha passat davant de molts dinosaures amb què, si guanya, haurà de conuiuure durant la pròxima legislatura”, çò és, la vella guàrdia pretoriana de Carlos Fabra. De fet, pesos pesants com ara Vicent Aparici –també investigat per la justícia– i Esther Pallardó han aprofitat els mesos de baixa de Fabra (a qui han trasplantat el fetge a Madrid, per comptes de València, perquè el seu gendre, Juan José Güemes, era, fins fa poc, conseller de Sanitat madrileny) per tal de situar a la Diputació persones de molta confiança. “No li serà gaire fàcil”, sentència aquesta font, que també apunta el caràcter “*bon vivant*” de Moliner, sense el “carisma” de Carlos Fabra.

Que Carlos Fabra haja designat successor Moliner no ha caigut gaire bé, per tant, entre aquells que l'envolten al

govern provincial. Alguns, *sotto voce*, qualifiquen Moliner de “*mister 10*”, un malnom amb doble sentit que mira de projectar una ombra de sospita sobre la seua gestió urbanística.

Dissabte 16 d'octubre, durant l'acte de celebració pel retorn de Fabra –al Palau de Congressos de Castelló, on van assistir 1.200 persones–, Alberto Fabra va voler marcar terreny, però, en referir-se a Moliner com un “bon soldat”. El president de la Diputació, en canvi, va dir que confia “cegament” en ell. I Camps, que va segellar el relleu amb el seu hiperbolisme habitual, va certificar que “durant els 200 anys que es recorden en aquesta província, cap líder polític no ha fet tant per ella com Carlos Fabra”. L'un i l'altre, amb problemes judicials seriosos, van dedicar-se suport mutu.

Preocupat per la malaltia, el president de la Diputació castellanenca esgota el seu mandat, com abans van fer els seus avantpassats: de l'*abuelo Pantorrilles*, –del 1874 al 1892– a ell –entre el 1995 i el 2011–, la corporació ha estat presidida per cinc integrants de la nissaga Fabra, que totalitzen 43 anys al poder. La carta amagada de *don Carlos* és Andrea Fabra, filla seua i esposa de Güemes, actualment senadora a Madrid. Podria anar de regidora per Orpesa (Plana Alta) i optar a un futur seient a la Diputació.

Mentrestant, Moliner –si guanya– gaudirà del càrrec i voldrà crear un equip a mida per al 2015. Ja fa anys que volta per la província. Divendres passat, per exemple, era prevista la seua presència a la taula redona “*Història, tradició i llibertat d'elecció al món del bou*”.

Victor Maceda

Cines Babel Vicente Sancho Tello, 10. · València

Pa negre

d'Agustí Villaronga

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS :
4,40 € De dilluns a dijous
i 6€ cap de setmana.

(Cal acompanyar el justificant de pagament)

Si ets lector d'EL TEMPS:
5,60€ de dilluns a dijous
excepte vespra de festiu i festius.

